Ч. 67. Середа 24 марта (6 цьвітня) 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

(Що дальше? або ситуация парляментарна. — Послїдні зміни в Білґрадї. — Анґлїйцї в Тибетї. — Росийско-японьска війна).

Одні сьвята скінчили ся, другі за плечима, а по сьвятах розпічне ся знову парляментарна „робота“, значить ся балакане на вітер, читане без кінця та викликуване послів по імени, вбо читане катальоґів в школах старої системи. А може стане ся щось незвичайного, може через сьвята підготовила ся якась несподїванка для народів нашої половини держави? Хто-ж то знає? Говорять всіляко, але переважна часть голосів, які на сей темат відозвали ся в послїдних днях, кажуть, що буде, як бувало, мимо того, що Поляки взяли ся добровільно мирити Чехів з Нїмцями. Нїмецка праса доказує, що мимо доброї волї Поляків хлїба з тої муки не буде, а зближене Чехів до Нїмців, о якім в послїдних часах говорено, есть так малесеньке, що навіть під побільшаючим склом ледви би ще єго можна добачити. Справа, кажуть, стоїть так, що хоч би Чехи перестали робити обструкцию, то до неї возьмуть ся Нїмцї і не видко ніякого виходу. Навіть в такім случаю або радше як раз тодї, коли би президент міністрів готов зробити Чехам таку уступку, що здав би веденє справ держави на свого наслїдника, ситуация не то не змінилась би, але скорше ще погіршилась би, бо хоч Чехи хвилево перестали би робити обструкцию, то з тим більшою силою взялись би до неї Нїмцї. Деякі полїтики доказують, що на теперішне безвиходне положенє нема иньшого лїку як лиш час. Обструкция, кажуть, вже всїм надоїла, а самим Чехам найбільше, і они вже набирають переконаня, що своєю безвзглядною обструкциєю не вдіють нїчого, а з того виходить, що час мусить остаточно зломити ческу обструкцию. Однакож один з ческих проводирів др. Страньский есть иньшого погляду. Він пише в „Lidov. Novin-ах“, що хоч ческа обструкция може нинї повеличати ся успіхами, то все таки Чехи в тих успіхах не видять побіди своєї справи і відходять що раз дальше від здїйсненя своєї державно-правної проґрами. Мимо того, каже він, всяка податливість і умірність в теперішній порі могла би стати ся злощасною для Чехів.

„Pol. Korr.“ помістила в дописи з Білґраду замітний коментар до послїдних змін у верховодячих сербских кругах. Коли вже — каже ся в дописи — показала ся потреба усунути з окруженя короля тих людий, що в послїднім перевороті в Сербії брали участь, то годї се було зробити инакше як в той спосіб, що тих, котрих поступованє репрезентация народу два рази удобрила і котрі в армії мають переважну більшість за собою, іменовано, а рівночасно усунено з армії тих, що були противниками іменованих. Внутрішне положенє Сербії і загальна ситуация полїтична вимагали того, щоби недопустити до якогось заколоту в Сербії. Остаточно сповнено бажанє держав і есть надїя, що тепер настануть вже добрі відносини між Сербією а заграничними державами.

Підчас коли на далекім всходї веде ся росийско-японьска війна, Анґлїйцї тихо і спокійно взяли ся загортати найменше знаний доси край в середній Азиї — Тибет. Се Росиї, особливо же в теперішну пору дуже не на руку, бо за кождим кроком, який Анґлїйцї зроблять в Тибетї наперед, упадає повага і значінє Росиї в середній Азиї, тим більше, що Тибетанцї вже два рази посилали посольство до царя і просили єго о поміч і опіку. Під конець минувшого року прийшло було навіть до острої дипльоматичної перепалки межи Росиєю а Анґлїєю ізза Тибету, а коли при кінци лютого сего року наспіла вість, що анґлїйске войско машерує в глубину Тибету, розійшла ся була навіть чутка, що Росия стягає значну военну силу з Кавказу і закаспійского краю, щоби з Туркестану робити перешкоду анґлїйским намірам. Чи Росия схоче і зможе тепер ставити якісь перешкоди анґлїйским плянам, се покаже найблизша бу-

---

40)

СЛЇДИ ЇЗДЦЯ.

(Повість з анґлїйского).

(Дальше).

Помимо цїлого свого поспіху і збентеженя уложила она собі розумний плян дальшого поведеня. Перед кількома днями одержала она свій чвертьрічний дохід від панни Блек і мала ще цїлу квоту — іменно двайцятьпять фунтів. Маючи таку суму, була поки-що спокійна о житє, доки не найде собі якого дохідного занятя. Не перецїнюючи своїх сил, знала, що зуміє запрацювати на удержанє чи працею рук чи голови.

Нове було для неї почутє, що вибирала ся в дорогу сама і з чувством дивного осамотненя стояла з валїзкою і парасолем в руках на роздорожу, де мала всїсти до старого остерджского омнїбуса. Справдї було їй і дивно і сумно, що була така сама, але хоч як нїжно тулила ся она до тїтки Дори, то однако вже давно научила ся самостїйно думати і працювати і мала сильну і непохитну долю.

— Радше розлука зі всїм, що менї дороге і миле, як слухати докорів, що я спосібна до підлости — сказала собі.

Півгодинна їзда в скрипучім, бруднім і старім омнїбусї і она приїхала на дворець до Гайклерку. Той поганий будинок не представляв для ока нїчого цікавого; в серединї було лиш кілька оголошень і ілюстраций, на котрих видко було образ якогось нового купелевого місця, про котре доси ще нїхто не чув. Якийсь залив морский, кілька італїяньских віль, будки купелеві, зелена мурава — то була цїла купелева місцевість.

Лїся Гардман глядїла на той образ, не бачучи єго, відтак вийшла на перон і стала там проходжувати ся, жалуючи, що омнїбус так спішив ся і дав своїм подорожним тілько вільного часу перед відходом поїзду. Вкінци задзвонили і Лїся при помочи зелїзничого послугача найшла вигідне місце в ваґонї другої кляси. Она доси їздила все першою клясою, але тепер розпочала нове житє ощадностию, котра мала їй на будуче служити за напрям.

— Я повинна була їхати третою клясою — сказала до себе — але не могла би сидїти разом з брудними людьми. Буду мусїла поволи привикати до змінених обставин. Коли вже поборю біль, задля розлуки з тими, котрих люблю, то буду могла в моїй самотній борбі о хлїб насущний чути ся о много щасливійшою, як на зависимім становищи в домі Норберта. Ах, ті недобрі дївчата! Як они мене вразили.

Перейшла в гадцї послїдні чотири лїта свого житя, в котрих она і Норбертові сестри доросли. Майже дивувала ся над терпеливостию, з якою зносила всї докори і прикрости від Клементини і Горациї.

— Менї здаєть ся, що то всьо зносила я не задля трусости — гадала собі. — Нї, любов тїточки була для мене нагородою за всю ту злобу. Добре, що она була мною вдоволена. Брати собі надто до серця такі малі прикрости було би фальшивою гордостию. Они нїколи не обиджували мене до нинїшного дня.

Крізь вікно ваґона бачила цїлком чужу для себе околицю. Від малої дитини не була ще в Блекфордї. Тїтка Дора уважала за відповідне відлучати єї цїлковито від братів і сестер. Она мала займити инше становище як они. З часом, коли єї прибрана мати помре і она завдяки єї записови стане богатою панию, буде могла підпомагати родину, кілько захоче. Але членом тої родини она не мала вже нїколи стати. Вихованє, окруженє, спомини і відносини мали творити тревалу пропасть між нею а єї свояками. Дора Блек не була анї горда, анї безсердечна, але она чула, що в тім случаю половичні средства мали би лихі наслїдки.

— Не гадай, моя дитино, що я зла або немилосердна — сказала она раз, коли Лїся просила єї о дозвіл відвідати братів і сестри, котрі писали до неї такі хороші, хоч не вільні від похибок листи і були їй так вдячні за подарунки. — Коли я брала тебе до себе за дочку, то сказала твому бідному вітцеви, що ти маєш цїлком до мене належати, мої своячки мають стати твоїми, ти будеш називати ся Блек не Гардман і що я возьму на себе цїлу одвічальність за твоє щастє і будучність. Она — сказала я до него — не може нїколи бути для братів і сестер нїчим більше як хиба далекою своячкою. Твій отець без опору згодив ся на то. Він сказав, що дає менї тебе добровільно, задля памяти свого старого приятеля Блека

дучність. На всякий случай мара війни зависла тепер вже й над середною Азиєю. Вже відбула ся перша кровава битва і Анґлійці зачнуть тепер по своєму господарити в Тибеті. Вість о тій битві подали вже телеґрами. Тут треба ще лиш доповнити, що битва відбула ся коло місцевости Туна, положеної в половині дороги межи містами Фарі і Янґце і Анґлійці в силї 1000 мужа з 4 гірскими канонами і двома скорострільними пушками системи Максіма станули вже в місті Янґце, віддаленім від Льгаси, столиці Тибету на 50 миль. Ся обставина готова ще може причинити ся до того, що Росия буде змушена часть свого войска задержати в Туркестані і не зможе виступити з такою силою против Японців, як би того потреба.

З Токіо розійшла ся чутка про новий атак японьскої фльоти на Порт Артур в ночи з минувшої середи на четвер. Сим разом розходило ся Японцям лиш о то, щоби провірити, о скілько замкнений вїзд до пристани затопленими кораблями. Японцям розходить ся дуже о то, щоби зробити російску фльоту в Порт Артурі нешкідливою, бо доки то не наступить, они не можуть спокійно висаджувати свого войска на беріг там, де би їм було найдогіднїйше. З Порт Артура доносять знов, що адмірал Макаров так дуже пильнує служби, що навіть на ніч не розбирає ся, лиш спить в мундурі. Розуміє ся, що то само мусить робити і вся залога.

Новинки.

Львів дня 5-го цьвітня 1904.

— **Вписи студентів львівского університету** на лїтний піврік 1904 розпочали ся нинї дня 5 цьвітня, а кінчать ся з днем 20 цьвітня. Подання о увільнене від чесного належить вносити при вписї найдальше до дня 20 цьвітня.

— **Загальні збори** філїї „Просьвіти" в Тернополи, получені з господарским вічем, відбули ся дня 15 марта с. р. в сали „Міщаньского Братства" при участи понад 500 членів; лише з місцевої інтелїґенциї, як пише „Подільский Голос", мало хто явив ся на зборах. По справозданю уступаючого виділу і по виборі виділу нового, до котрого між иншими головою вийшов радник Р. Сосновский, виголосив проф С. Сидоряк гарний і для селян дуже приступний виклад про садівництво.

— **Довгий вік.** В Монтріль, в Канадї обходив сими днями сенатор Давид Верк сотні роковини своїх уродин. Верк уродив ся в р. 1804 в Льондондеррі в Ирляндиї і прибув в молодім віцї до Канади, де в р 1845 вибрано его послом до парляменту. Від 60 лїт єсть діяльним в парляментарнім житю і ще нинї займає ся публичними справами свого краю. Нинї єсть Верк найстаршим послом до парляменту на цїлій земній кули. Король Едвард VII переслав старенькому сенаторови желаня з нагоди его ювилею.

— **Барон жебрак.** В Падь Кікінді на Угорщині увязнила поліция барона Скоттія. Явив ся він на поліцию, щоби випросити собі дозвіл на жебране. Тимчасом поліция вже від давна глядала за ним задля якогось злочину, котрого допустив ся в Будапештї і пізнавши его, арештувала.

— **Про пожар в місточку Динові** над Сяном доносять: Загалом згоріло 350 будинків. Огонь вибух в малїй хатинї коло валів, перекинув ся хата по хатї на полудневу сторону середмістя і знищив єї до тла. З публичних будинків згоріла почта і громадский уряд зі всіми актами.

— **Кровава бійка.** Вояк 80 полку піхоти Скоробогатий, підпивши собі, зачепив вчера вечером о годині 9-ій на площи Голуховского у Львові патрулюючого там поліцианта і почав его бити. Поліциант добув шаблї і ударив нею Скоробогатого та скалїчив его в праву руку. По перевязаню рани в товаристві ратунковим відвезено раненого вояка до войскового шпиталя. Поліциант добув шаблї, бо пяний вояк кинув ся на него з баґнетом.

— **47 разів жонатий.** Такої штуки доказав 33-лїтний кондуктор трамваєвий, Яков Жіп, в Новім Йорку, а справа видала ся в той спосіб. Послїдна его жінка Гетї Патерльов, з котрою повінчав ся ледве перед кількома місяцями, велїла его арештувати, бо довідала ся, що Жіп оженив ся з нею під фальшивим назвиском і має другу жінку, а з нею двоє дїтий. В часї судового слїдства виявило ся, що Жіп має ще третю жінку в Чікаго, четверту в Сан Франціско, пяту в Вашинґтонї і т. д. Найшли ся на потверджене слїдства очевидні докази і тодї Жіп заявив: Менї вже всьо одно, отже скажу правду. Я женив ся не 7 але 47 разів!" Почувши таку заяву, обі жінки Жіпа, що були при слїдстві, зімлїли, а зачудований судия не хотїв своїм ушам вірити, однако коли вкінци отямив ся, відослав Жіпа до вязниці.

— **Невибагливі розбишаки.** Віденьского професора університету Фухса, що вибрав ся з дочкою і сестріницею в подорож по Італії, обпали коло Палермо розбишаки і зажадали від него грошей. Професор віддав їм золотий годинник і 150 лірів, чим виратував себе, бо розбишаки повіривши, що у наладеного нема більше грошей, вдоволили ся добичею і відійшли. Проф. Фухс мав ще в другій кишени 1500 лірів і ті остали при нїм.

— **Крадіж коний.** На інспекцию львівскої поліциї прийшов в пятницю Василь Ладанай, селянин з Мистковичь коло Самбора і доніс, що украли ему пару коний з возом, котрі він лишив в четвер вечером коло млина на самбірскім передмістю, де він був занятий. Коли вийшов з млина, коний з возом вже не було. Позаяк злодій мав утїкати гостинцем до Львова, Ладанай пустив ся пішки за ним в надії, що его догонить. Голодний, ледви держачись на ногах, прибув в пятницю вечером до Львова і тут справили его на поліцию. Із слозами в очах оповів, що тамтого року погорів до тла, а ледви трохи доробив ся, потерпів тепер знов шкоду на 260 К. Оден кінь є темногнїдий з білою звіздкою на чолї, другий булана кляч, також із звіздкою на чолї Оба коні мають по 5 років.

— **Завзята самоубийниця.** В Сарбрікен акторка одного німецкого провінціонального театру, Франціска Вольтер, зневірена вічним недостатком, постановила відобрати собі житє. Отже скочила до ріки Сар, але рибаки уратували єї та відставили до шпиталю. Там пробувала два рази вискочити крізь вікно на улицю, тому поставили їй при ліжку наглядачку. Однак і то не помогло, бо нещастна не маючи иншого способу покінчити з житєм, котре страшно їй надоїло, в ночи перегризла собі живчики на руках і так тихо лежала, що заки служба спостерегла, померла наслідком упливу крови.

— **Убийство в касарни.** В Дебрецені на Угорщині вояк Віктор Трацан застрілив з карабіна капраля 39 п. піхоти. Трацан вийшов перед 10 днями з вязниці, де пересидів два роки за те, що підчас маневрів стріляв острими набоями до свого поручника. Тепер віддали его під нагляд того капраля. Коли Трацан не виповнив якогось приказу, капраль зганьбив его за то. В тій хвили Трацан хопив за карабін і стріливши до капраля, положив его на місци трупом. Трацана арештували.

— **Померли:** Григорий Коморовский, емеритований старший офіциял суду і властитель реальности в Тернополи, дня 23 марта с. р по довгій

Ти мала стати моєю власностию так само, як яка муриньска дитина куплена на торзї.

Лїся слухала своєї прибраної матери; она піддала ся єї розумови і житєвому досьвідови, але їй було жаль за родиною, з котрою нїколи вже не мала жити. Мимо того була она для сестер і братів дуже ніжна і в єї листах проявляла ся велика любов для них, хоч їх нїколи не бачила.

Тому то не знала она цїлком околиці між Гайклеркем і Блекфордом і тепер цікаво приглядала краєвиди. Спершу околиця була цїлком сїльска — рівні луки, порослі лїсом горбки, річка, млини на ній і порозкидувані тихі села. Відтак вид цїлком змінив ся; Лїся побачила щось, що видалось їй немов би новим сьвітом: поганий дуже краєвид, повний коминів, саджі і диму. Цеґольні, зелїзні гути, ґазові заведеня, хемічні фабрики. Найгірше давав ся їй в знаки воздух, переповнений обридливим сопухом, що запирав їй віддих і пригнїтав єї мов тягар.

Відтак простяг ся перед нею широкий обліг; за ним тягнули ся рядами цеґольні і поїзд поволи посував ся понад дахами сірого, брудного міста. За хвилю задержав ся на закопченім двірци. Двері ваґонів поотвирали ся, зелїзничі двигарі кричали і Лїся Гардман опинила ся в місци свого призначеня.

Не маючи нічого при собі кріми подорожної валїзки, не хотїла з ощадности брати фіякра. Она не була ще нїколи в великім, або хоч би трохи більшім містї; з тіткою їздила хиба до морских купелевих місцевостий, або сільских лїчничих заведень. Тому не мала она поняття о віддаленях і гадала, що мешкане єї стрия Йосифа Гардмана не може лежати надто далеко. Попросила одного послугача, аби їй вказав дорогу на улицю Мільтона.

— То буде коло гончарских складів — відповів їй. — Досить далеко. Може возьмете фіякра.

— Нї, дякую, я умію добре ходити.

Послугач описав їй дорогу. Як показувало ся, було дїйстно дуже далеко. Коли вже наближите ся до цїли, говорив послугач, нехай поспитає кого о дальшу дорогу.

Дощ перестав, сонце зайшло. Дома на селї був захід сонця дуже хороший, тут видко було лиш брудно червоне пятно крізь хмари диму. Лїся ішла відважно довгою, болотнистою улицею, при котрій стояли бідні крамики і ще бїднїйші домики та бавили ся в ронї дїти такі брудні, яких Лїся ще нїколи не бачила. Єї дуже прикро вражав бруд і погані види, які із всїх сторін кидались їй в очи. Коли так ішла за вказівками послугача то попри чорні мури якої фабрики, то понад ланами з мутною водою, заволоділо нею велике пригноблене.

Дорога до гончарских складів була дуже далека. Впрочім гончарскі склади то була дїльниця названа так лиш тому, що охрестив єї тим іменем будівничий, бо в дїйстности не було там ніяких складів, ні фабрик гончарских. Лїсї видавало ся, немов би она ще нїколи так далеко не ішла, помимо того, що єї ноги привикли були до милевих проходів по горах і долинах, по луках і полях. Вузкі, одностайні улички видавали ся безконечні, так само фабрики і гути зелїзні, бідні домки і малі крамниці. Їй видавало ся, немов би она вже кілька годин вандрувала тим сумним сїрим сьвітом, коли фабричний годинник вибив три чверти на девяту і она пізнала, що іде з двірця всего трохи довше як пів години.

Вкінци опинила ся у цїли дороги. То була улиця Мільтона в „Гончарских складах" — як видко було, новій дїльници міста — широка, досить чисто удержана, але страшенно пуста і погана улиця. Нїгде банку, огородця або балькону — самі погані, чотирокутні доми як скринї з голими, сїрими мурами.

Коло числа двайцять сїм, де мав мешкати єї стрий Йосиф Гардман, Лїся застукала у двері. Коли стояла на дворі, ждучи на отворене дверий, почало єї серце сильно бити ся. Як приймуть єї свояки? Чи привитають єї самотну щиро і з любовію? Чи не будуть їй докоряти, що доси она їх не знала?

— Менї здаєть ся, що мимо всего они таки люблять мене — сказала до себе.

XVII.

Крізь ніч до сьвітла.

Десять днів по тім хорошім лїтнім пополудни, коли Норберт Блек сидів при постели умираючої пані Ґрін і слухав єї оповіданя о своїм вітци і леді Андініян, сумно гомонів голос церковних дзвонів у теплім воздусї і малий гурток людий поволи посував ся в похороннім поході рівними полями на старе кладовище.

Несено бідну Лукію Ґрін на місце єї вічного спочинку. Попереду всїх ішов вдовець; він вів за руку заплакану, зломану болем найстаршу дочку Марию. За ними ішли менші дїти; они спотикали ся о муравельники і розглядали ся цікаво довкола, немов би дивували ся,

і тяжкій недузї; — Анна Кульматицка, вдова по греко-кат. сьвященику, в 82-ім році житя; — о. Михайло Ладижиньский, парох в Бережцї, балигородского деканата, перемискої епархії, дня 30 с. р. в 54-ім році житя, а 30-ім сьвященьства.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 5 цьвітня. В понедїлок о 6 год. 41 мін. від'їхав Є. Вел. Цїсар Франц Йосиф до Абациї в гостину до шведского короля і князя люксембургского.

Будапешт 5 цьвітня. Дневник урядовий оголосив санкціонований закон буджетовий на 1904 р., санкціонований закон о продовженю провізориї фінансової з Хорватиєю і закон о знесеню кавций службових.

Будапешт 5 цьвітня. В полудневій Угорщинї дало ся в кількох сторонах почути землетрясенє.

Софія 5 цьвітня. В недїлю перед полуднем дало ся тут почути сильне землетрясенє, котре чути було також і в иньших сторонах.

Ню-Йорк 5 цьвітня. З північно-західних і північних сторін держави Огайо доносять о великих повенях. В гребли величезної водойми найбільшого на сьвітї штучного заведеня водного настала розколина на 30 м. широка. Єсть обава, що вода готова розірвати цїлу греблю. Згадана водойма займає 30.000 морґів простору і знаходить ся межи рікою Огайо а озерами і має в обох сторін канали, греблї суть високі на 10 до 25 стіп. Внаслїдок браку сили води в урядженях водних в деяких містах станули мотори електричні, що служать до електричного осьвітленя і руху трамваїв.

Константинополь 5 цьвітня Зі Скопля доносять, що потверджує ся вість о пiдданю ся двох проводирів альбаньского руху в окрузї Дякови.

Шанґай 5 цьвітня. Після донесеня з Кобе знаходить ся тепер в маршу на Кореї 260.000 Японцїв. Крім того стоїть в залогах 60.000 японьского войска. До того не вчислено ще резерви III. кляси, котру ще не поставлено на воєнній стопі. В цїлій Кореї і Манджуриї настала тепер отепель, внаслїдок чого марш дуже утруднений.

Токіо 5 цьвітня. Передня сторожа японьска обсадила без опору місцевість Гіонмкон в північно-західній Кореї. Японцї сильно обсадили Ченґчу.

Петербург 5 цьвітня. Тутешні часописи одержали вість з Порт Артура, що там сподївають ся нової проби Японцїв, замкнути в'їзд до пристанї за помочию брандерів. Зроблено все, щоби недопустити до того.

Петербург 5 цьвітня. Мінїстер комунікаций Хилков вернув з над Байкалу до Петербурга.

Сеуль 5 цьвітня. Японцї висаджують тепер на беріг в Чемульпо полки зелїзничі і кінні віддїли інжинїриї, котрі мають ставити зелїзницю із Сеуля до Віджу.

Сеуль 5 цьвітня. Бюро Райтера доносить: До Чемульпо приплило 5 японьских кораблїв перевозових з артилєриєю, кавалєриєю і піхотою. Приїхав там також новий командант Сеуля, ґен. Гораґешір.

Шанґай 5 цьвітня. Бюро Райтера доносить, що Японцї в понедїлок о 11-тій годинї перед полуднем обсадили місто Віджу над рікою Ялю. Росияни уступили ся очевидно за ріку.

що цьвіти так красно цвитуть і небо таке синє, а їх матір несуть до темної, страшної могили.

Між особами, що брали участь в похороннім походї, була і Валлї. Чорно одїта, з блїдим і поважним лицем ступала за иншими, ведучи за руку наймолодше з сиріт.

Гальдімонд поглянув трохи здивований, коли побачив між участниками похорону і Валлю. Той доказ доброти і співчутя з тими, що сумували по покійній, утїшив єго.

Пізнїйше, коли вже стояли над могилою і тяжкі груди землї задуднїли о домовину, мала Мария не могла вдержати своєї розпуки. Кинула ся на землю з криком: „Мамо, мамо!"

Тодї підняла єї Валлї і обнявши притулила до себе. Так держала она єї до кінця похоронного обходу і повела з собою ридаючу дитину.

— Я остану тут — плакала дївчина. — Не лишу єї саму.

— Єї тут нема, люба дитино, она не сама. Она в раю разом з тими щасливими душами, що по земних трудах відпочивають і ждуть воскресенія. Атже ти знаєш, Марие, що єї тут нема. Знаєш, що душа не умирає, знаєш, що колись по тім дочаснім житю найдеш єї в небі.

— Ах, я знаю, я знаю — плакала дївчина. — Стараю ся в то вірити — але коли я бачила єї в домовинї, то тяжко менї забути, що она лежить там — в тій темній могилї. Ах, прошу вас, позвольте менї лишити ся хвильку при нїй.

— Не нинї, дитинко. Завтра прийдемо сюди обі і принесемо цьвітів на єї могилу. Тепер мусиш пійти зі мною до дому.

— Чи не було би лїпше, аби я відїхала разом з дїтьми, коли не можу лишити ся з нею?

— Нї, дитино. Твій отець буде опікувати ся дїтьми. Пане Ґрін, позволите Марии пійти на кілька годин зі мною?

— Ах, прошу панї, я гордий на ту ласку, що ви взагалї зважаєте на неї — відповів музика з сльозами в очах.

І Валлї повела Марию півперек поля до Шпрінґфільду і лагідними словами старала ся єї потїшити. Але раз Мария несподїваним запитанем увела єї в заклопотанє.

— Так, прошу панї, я добре знаю, що то всьо правда, що ви менї кажете, але коли би ваш отець лежав там в гробі, то чи гадка на те, що ви по многих, многих лїтах знов єго побачите, нагородила-б вам то, що ви єго утратили?

— Спершу може нї. Але менї здаєть ся, що з кождим днем мала би я більшу надію — коли би я лиш могла вірити, що отець дістане ся до неба — відповіла Валлї тихо.

— Ах, дор га панї, такий пан, як ваш отець чейже не міг зробити нічого злого — сказала Мария з пересьвідченєм, немов би гадала, що таким людям належить ся царство небесне.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 жовтня 1903 після середно-европ. часу.

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мукачa, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмове, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^1/_5$ до $^{30}/_9$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·40	„ Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова
	6 40	„ Лавочного, Мукача, Хирова, Калуша
	7·05	„ Сокаля, Рави рускої
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·—	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Залїщик
	11·05	„ Стрия
	11·11	„ Жовкви (лиш що недїлї)

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	7·35	„ Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	9·55	„ Стрия
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Залїщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5·06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
		Ніч
	10·—	З Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Залїщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша Борислава

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білети їзди: Агенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформаций ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Виданя
Руского педаґоґічного Товариства.
у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові видапя.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітий 80 с. *Нашим дітям ч. І. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. І. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор Зьвірята домашні 80 с. Приятелі дітий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (третє цїлком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Виданя без образків.

***Молитвенник** народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер**: Коротка істория педаґоґії 60 с. ***Китиця желань** 2. розширене видане 40 с. ***Читанка** ч. І., III., IV опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий**: Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич**: Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко**: Кобзар для дітий 30 с. **Гордієнко**: Картагинці і Римляни 20 с. ***Юлій Верне**: Подорож довкола землї 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский**: Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** з р. 1894 4 К. **Др. Мандибур**: Олімпія 40 с. **Віра Лебедова**: Гостинець дітям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. ***Мальота**: Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзїньский**: Огород шкільний 1 К. 20 с. **Сальо**: Непос, учебник для III кляси ґімназ. 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef**: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 с. ***А. К.**: Робінзон неілюстрований 20 с. **О. Нижанковский**: Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Дніпрової Чайки**: Коза дереза 50 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 40 с. **Барановский**: Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич**: Від Бескида до Андів 20 с. ***Ів. Франко**: Абу Каземові Капці 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка**: Короткий огляд руско укр. письменьства 30 с. ***Т. Шевченко**: Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко**: Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова**: Малі герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка**: На чужині 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка**: Дарунок для дітий 40 с., опр. 60 с. ***Оповіданя** для дітий 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбиньский**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р**: Подорож до краю Ліліпутів 50 с., опр. 64 с. ***Л. Кримский**: Переклади 40 с., опр. 54 с. **Картки** з історії Руси-України. 40 с. ***Д. Н. Мамина-Сибіряка**: Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін**: Байки 30 с. ***Марко Вовчок**: оповіданя І. часть 30 с.; опр. 44 с. ***Марта Борецка**: істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. ***Ковалїв Стефан**: На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский**: Народні Думи з поясненями, І. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. Л. Толстой**: Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поеми О. Кониського**: 30 с., опр. 44 с. *Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с. **Оповіданя М. Вовчка.** II ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Дивні пригоди Комаха Санґвіна, І. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с. ***Малий** сьпіваник 20 сот. ***Клявдия Лукашевич**: Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могилї**, Королевского 18 с., опр. 32 с. Анґлійскі казки, 24 с., опр. 38 с. ***Леоніда Глібова**: Байки 10 с. ***В. Чайченко**: Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Дніпрової Чайки**, Казка про сонце та єго сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл видїлових, а „Огород шкільний“ поручений до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарнї Науковсго Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарнї Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Виданя ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за посліплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).